

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2021r.

Sąd Rejonowy w. G. w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w W. w składzie:

Przewodniczący – SSR Dorota Scott - Sienkiel

Protokolant – st. asyst. sędz. Anna Mikolik

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniach 11 sierpnia 2021r. 22 września 2021r. 20 października 2021r. 22 grudnia 2021r. na rozprawie sprawy **K. S.**

urodzonego (...) w O.

syna J. i L. z d. W.

oskarżonego o to, że: w okresie od dnia 18 sierpnia 2020 roku do dnia 05 września 2020 roku w m. J., gm. W. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia maszyn rolniczych w postaci talerzówki, wału konnego, kultywatora oraz zgrabiarki konnej o łącznej wartości 2800 zł w ten sposób, że nie będąc właścicielem ww maszyn zlecił ich zabranie z miejsca składowania wbrew wiedzy i zgody właściciela, czym działał na szkodę D. S.,

tj. o czyn z art. 278 §1 kk

1. W ramach zarzucanego czynu oskarżonego **K. S.** uznaje za winnego tego, że w okresie od dnia 2 września 2020 roku do dnia 22 września 2020 roku w m. J., gm. W. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia maszyn rolniczych w postaci talerzówki, wału konnego, kultywatora oraz usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia zgrabiarki konnej o łącznej wartości 3.389,18 zł w ten sposób, że nie będąc właścicielem ww maszyn zlecił ich zabranie z miejsca składowania wbrew wiedzy i zgody właściciela, czym działał na szkodę D. S., jednak zamierzonego celu odnośnie zgrabiarki konnej nie osiągnął z uwagi na interwencję właściciela, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w. G. V Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w W. z dnia 18 czerwca 2013r. sygn. akt VK 86/13 za umyślne przestępstwo podobne, tj. czynu z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to go skazuje, zaś na podstawie art. 278§1 kk wymierza mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. B. kwotę 826,56 (osiemset dwadzieścia sześć 56/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu, w tym kwotę 154,56 (sto pięćdziesiąt cztery 56/100) złotych tytułem podatku VAT.
3. Zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	VK 6/21	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
<p>1.1.1.</p>	<p>K. S.</p>	<p>w okresie od dnia 2 września 2020 roku do dnia 22 września 2020 roku w m. J., gm. W. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia maszyn rolniczych w postaci talerzówki, wału konnego, kultywatora oraz usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia zgrabiarki konnej o łącznej wartości 3.389,18 zł w ten sposób, że nie będąc właścicielem ww</p>	

		<p>maszyn zlecił ich zabranie z miejsca składowania wbrew wiedzy i zgody właściciela, czym działał na szkodę D. S., jednak zamierzonego celu odnośnie zgrabiarki konnej nie osiągnął z uwagi na interwencję właściciela, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w. G. V Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w W. z dnia 18 czerwca 2013r. sygn. akt VK 86/13 za umyślne przestępstwo podobne, tj. czynu z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>A. S. w miejscowości (...) posiada siedlisko i przylegające do niego pola uprawne. Siedlisko nie jest zamieszkałe. Przy budynku obory właściciel siedliska, w zakrzaczeniach trzymał sprzęt rolniczy m.in. w postaci wału konnego, kultywatora, talerzówki, zgrabiarki konnej. Oskarżony postanowił dokonać kradzieży wymienionego sprzętu. Nie dysponując ciężkim sprzętem do ich załadunku, ułożył plan, by znaleźć nabywców, którzy byliby w stanie</p>	<p>zeznania A. S.</p>	<p>2-3, 112v</p>	

sami przetransportować narzędzia rolnicze. W tym celu poprosił S. D., by ten popytał się znajomych rolników, czy nie potrzebują maszyn rolniczych w cenie złomu. Oskarżony pokazał koledze miejsce przechowywania rzeczy. W tym celu pojechali do miejscowości J. (koło zakładu (...)). S. D. skontaktował się z kolegą A. F. (1), o którym wiedział, że wraz z ojcem S. F. pracują na roli. Pojechał z A. F. (1) do siedliska A. S. i pokazał oferowany do sprzedaży sprzęt. F. okazali zainteresowanie jego zakupem, więc przekazał im numer telefonu do K. S. (515 784 105). Od tej chwili to oskarżony kierował akcją przejęcia w posiadanie sprzętu rolniczego przez nabywców. W dniu 18 sierpnia 2020r. za pośrednictwem wiadomości sms A. F. (1) ustalił z oskarżonym cenę maszyn na kwotę 50 gr za kilogram. Nabywcy mieli zważyć sprzęt na skupie złomu. Oskarżonemu zależało na pieniądzach więc ponaglał A. F. (1) o odbiór maszyn rolniczych. By zmobilizować F. do podjęcia decyzji, sugerował, że jest kilku innych chętnych nabywców, obiecywał, że za szybki odbiór udzieli im upustu. W dniu 31 sierpnia 2020r. S. F. spotkał się z oskarżonym na parkingu

<p>w W. i przekazał mu tytułem zaliczki kwotę 200 zł. W dniu 2 września 2020r. A. F. (1) i S. F. pojechali do (...), by odebrać maszyny rolnicze. Pojechali tam traktorem z tylnym ładowniczem z przyczepą. Tego dnia zabrali wał, kultywator i talerzówkę. Po drodze do domu zajechali na skup złomu do G. O.. Tam zważyli zabrane rzeczy. Przekazali oskarżonemu informację, że ważą one 920 kg. Do rozliczenia pozostała kwota 260 zł, którą S. F. przekazał bratu oskarżonego, gdyż K. S. został osadzony w zakładzie karnym. W dniu 22 września 2020r. ojciec i syn ponownie pojechali do (...), by odebrać kolejne maszyny rolnicze. Kiedy załadowali zgrabiarkę konną na przyczepę , przyjechał A. S. i uniemożliwił im jej zabranie. Została wezwana policja. Wartość skradzionego sprzętu wyniosła łącznie 3.389,18 zł.</p>			
zeznania A. F. (1)	11-12, 112v-113		
protokół oględzin rzeczy	16-17		
materiał poglądowy	18-19		
zeznania S. F.	20-21, 113		
zeznania K. K.	40-41		

protokół oględzin	49-50		
dokumentacja fotograficzna	51-52		
zeznania S. D.	54, 127		
opinia biegłego z zakresu szacowania wartości ruchomości	130-159		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	K. S.	w okresie od dnia 2 września 2020 roku do dnia 22 września 2020 roku w m. J., gm. W. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia maszyn rolniczych w postaci talerzówki, wału konnego, kultywatora oraz usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia zgrabiarki konnej o łącznej wartości 3.389,18 zł w ten sposób, że nie będąc właścicielem ww maszyn zlecił ich zabranie z miejsca składowania wbrew wiedzy i zgody właściciela, czym działał na szkodę D. S., jednak zamierzonego celu odnośnie zgrabiarki konnej nie osiągnął z uwagi na interwencję właściciela, przy czym zarzucanego mu czynu	

		dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w. G. V Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w W. z dnia 18 czerwca 2013r. sygn. akt VK 86/13 za umyślne przestępstwo podobne, tj. czynu z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Zgromadzone w sprawie dowody przeczą temu, że K. S. nie znał S. D., że nie zaaranżował zaboru maszyn rolniczych, że wiadomości wymienione z A. F. (1) były formą żartów, że nie odebrał pieniędzy od S. F. na parkingu w W.. Podobnie rzecz się przedstawia z inną wersją zdarzeń, że doszło do pomyłki, bo w rzeczywistości oskarżony oferował do sprzedaży złom należący do niego i znajdujący się w obrębie jego posesji.	wyjaśnienia oskarżonego	42-43, 127v, 196	
zeznania S. D.	127		
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1		<p>Sąd dał wiarę wszystkim wymienionym w części 1.1 formularza dowodom, gdyż są spójne i razem tworzą logiczną całość. Przede wszystkim treść wiadomości sms wymienionych między A. F. (1) i oskarżonym potwierdza chronologię zdarzeń, treść uzgodnień między K. S. i nabywcami sprzętu co do tego, jakie maszyny rolnicze były objęte umową, co do miejsca ich przechowywania, co do ceny. Zeznania S. D. złożone w postępowaniu przygotowawczym uzupełniają obraz sytuacji. Świadek zeznał, że K. S. szukał docelowych odbiorców wśród rolników, gdyż oferował do sprzedaży nie jakkolwiek złom tylko maszyny rolnicze w cenie złomu. Jego zeznania wykluczają możliwość pomyłki, gdyż oskarżony pokazał jemu miejsce przechowywania maszyn rolniczych a on tą wiedzę przekazał A. F. (1) zawożąc go w to samo miejsce. Wprawdzie na rozprawie zaprzeczył, by oskarżony woził go na miejsce przechowywania złomu, tylko wytłumaczył gdzie się znajduje a on sam tylko przekazał adres A. F. (1) lecz po odczytaniu poprzednio złożonych zeznań potwierdził je.</p>	

		<p>Wydaje się, że zmianę zeznań świadka należy łączyć z tym, że oskarżony skontaktował się ze świadkiem i przedstawił swoją wersję zdarzeń i zeznania świadka na rozprawie były próbą uwiarygodnienia wyjaśnień oskarżonego, choć niekonsekwentną, gdyż po przypomnieniu treści zeznań świadka złożonych w postępowaniu przygotowawczym, S. D. wycofał się z popierania wyjaśnień K. S.. Opinia biegłego z zakresu szacowania ruchomości nie była kwestionowana, zawiera przekonującą argumentację, przez co jest w pełni wiarygodna.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż są niekonsekwentne i pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym. To samo dotyczy zeznań S. D. złożonych na rozprawie. Przede wszystkim oskarżony diametralnie zmienił swoje wyjaśnienia.	

Sluchany w postępowaniu przygotowawczym zaprzeczył, by znał S. D., by zlecił komukolwiek zabranie maszyn rolniczych tłumacząc, że nie jest rolnikiem i się na nich nie zna. Stwierdził, że nie zna pokrzywdzonego oraz miejsca przechowywania przez niego sprzętu rolniczego. Wprawdzie potwierdził, że otrzymał wiadomości od A. F. (1) na swój nr tel. (...), lecz potraktował je jako żart i w takim samym tonie odpisywał. Od nikogo nie odbierał pieniędzy. Wyjaśnieniom oskarżonego przeczą nie tylko spójne ze sobą zeznania A. F. (2), S. F. i S. D., lecz także analiza treści wiadomości wysłanych pomiędzy A. F. (1) a K. S.. K. S. wyraźnie potwierdził, że sprzęt rolniczy, który oferował do sprzedaży znajduje się w J., że transakcja dotyczy siewnika, telerzówki, wału, kopaczki, oceniał, że ich waga wynosi co najmniej 2.400 kg. Logika konwersacji, podane szczegóły, spójność z zeznaniami świadków wyklucza wersję, że oskarżony nie wiedział o co chodzi a jedynie korespondencję prowadził dla żartu. Nie można było także dać wiary wyjaśnieniom oskarżonego, że doszło do pomyłki, że nabywcy zabrali sprzęt, którego nie oferował do sprzedaży.

		<p>Takiej wersji zdarzeń przeczą nie tylko wiadomości sms, ale także zeznania S. D. z postępowania przygotowawczego, który podał, że K. S. zawiózł go na miejsce przechowywania maszyn rolniczych a on sam następnie zawiózł w to samo miejsce A. F. (1). Zresztą F. byli konkretnie zainteresowani zakupem sprzętu rolniczego, którego potrzebowali do prowadzenia gospodarstwa rolnego a nie jakiegokolwiek złomu, który rzekomo miał posiadać oskarżony.</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	K. S.
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Zachowanie sprawcy przestępstwa stypizowanego w art. 278§1 kk polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przez zabór rozumieć należy bezprawne wyjęcie rzeczy</p>			

spod władztwa osoby dotychczas nią władającej (jak właściciel, posiadacz lub osoba posiadająca do rzeczy inne prawa rzeczowe lub obligacyjne) i objęcie jej we własne władanie przez sprawcę. Kradzież jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym, którego można dopuścić się jedynie w zamiarze bezpośrednim - w celu przywłaszczenia (Małgorzata Dąbrowska-Kardas, Piotr Kardas Komentarz do art. 278 Kodeksu karnego Zakamycze 2006 W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 608; A. Marek, Prawo karne..., s. 522; J. Bafia (w:) J. Bafia, K. Mioduski, M. Siewierski, Kodeks karny..., s. 253-254).

Mając na uwadze stan faktyczny należy uznać, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 278§1 kk w postaci sprawstwa kierowniczego. Zgodnie z przepisem art. 18 § 1 KK, jako sprawca kierowniczy ponosi odpowiedzialność ten, kto kieruje wykonaniem czynu zabronionego przez inną osobę. Konstrukcja ta rozszerza pojęcie sprawstwa na osobę, która nie wypełnia znamion czynu zabronionego, ale faktycznie panuje nad jego

rozwojem i przebiegiem. Cechą charakterystyczną tej postaci sprawczej jest to, że od decyzji kierującego popełnieniem przez inną osobę czynu zabronionego zależy rozpoczęcie i prowadzenie, a ewentualnie także zmiana lub przerwanie całej bezprawnej akcji (zob. wyr. SN z 30.5.1975 r., Rw 204/75, OSNKW 1975, Nr 8, poz. 115; wyr. SN z 5.10.1984 r., IV KR 207/84, OSNPG 1985, Nr 3, poz. 32). Pomiędzy sprawcą kierowniczym i wykonawcą czynu zabronionego powinien zachodzić taki układ sytuacyjny, który "stwarza rzeczywistość i uświadamianą możliwość kształtowania przez kierującego przebiegiem akcji" (wyr. SA w Krakowie z 27.2.2003 r., II AKa 362/02, KZS 2003, Nr 5, poz. 36). Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyr. z 28.12.2017 r. (II AKa 398/17, L.) przyjął następującą tezę: "w skład zachowań związanych z kierowaniem mogą wejść działania, które je poprzedzają, polegające na planowaniu czy organizowaniu przestępstwa. Nie przesłania to jednak okoliczności, że dyspozycja art. 18 § 1 zd. 3 KK wymaga, aby sprawca "kierował wykonaniem czynu zabronionego", przez co należy rozumieć obiektywną kontrolę kierującego nad

przestępczą akcją, wyrażającą się w możliwości zdecydowania o jej rozpoczęciu, przebiegu, zmianie, przerwaniu, zakończeniu, powtórzeniu i tym podobnych działaniach, które oznaczają, że kierujący realnie panuje nad czynnościami sprawców bezpośrednio wypełniających znamiona czynu zabronionego".

Sąd pominął w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonego art. 13§1 kk- w stosunku do zgrabiarki konnej, gdyż przyjęcie dokonania czyni zbędną kwalifikację kumulatywną tego samego czynu również jako usiłowania. Dla oddalenia pełnej zawartości kryminalnej takiego czynu wystarczające jest zakwalifikowanie go jako dokonanego przestępstwa kradzieży, natomiast specyfikę czynu i różny jego przebieg względem różnych przedmiotów należy dodać w opisie czynu zawartym w sentencji i uzasadnieniu wyroku (por. wyr. SA w Katowicach z 27.6.2013 r., II AKa 147/13, L.).

K. S. zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w art. 64§1 kk, co znalazło odzwierciedlenie w opisie czynu i kwalifikacji prawnej czynu. Jednym z

warunków, od spełnienia którego uzależniona jest możliwość przyjęcia, iż sprawca danego czynu dopuszcza się go w warunkach powrotu do przestępstwa unormowanych w art. 64§1 kk jest ustalenie, że został on uprzednio skazany za umyślne przestępstwo podobne na karę pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy i że odbył karę co najmniej w takiej wysokości. K. S. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w. G. V Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w W. z dnia 18 czerwca 2013r. w sprawie V K 86/13 za przestępstwo z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Karę tę oskarżony odbył w całości - koniec wykonywania kary przypadł na dzień 25.06.2016 r (odpis wyroku k. 91, wydruk z NOE-SAD, k. 92-93). Warunek odbycia kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 64 § 1 KK zostanie spełniony także wówczas, gdy skazany odbywał karę w systemie dozoru elektronicznego. Trafnie stwierdził SN, że dozór elektroniczny definiowany jest jako system do wykonywania prawomocnie orzeczonej bezwzględnej kary pozbawienia wolności, polegający na kontrolowaniu

<p>zachowania skazanego przebywającego poza zakładem karnym, przy użyciu aparatury monitorującej. Tym samym odbycie kary w omawianym systemie nie zmienia jej istoty, jaką jest pozbawienie wolności o charakterze bezwzględny (por. wyr. SN z 23.5.2014 r., III KK 16/14, L.).</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. S.	1	1	<p>Przy wymiarze kary 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd uwzględnił wszelkie okoliczności podmiotowo - przedmiotowe sprawy. Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu Sąd wziął pod uwagę sposób działania oskarżonego. K. S. jako sprawca kierowniczy w sposób przemyślany zaplanował popełnienie czynu zabronionego, zaangażował do tego osoby trzecie, w tym nieświadomych niczego nabywców przedmiotów. Tym samym naraził na straty materialne nie tylko właściciela skradzionych przedmiotów, lecz także kupujących, którzy dodatkowo odebrali sytuację, w której się znaleźli za bardzo stresogenną. Okoliczność, że A. S. odzyskał</p>

			<p>ukradzione mienie nie jest zasługą oskarżonego, tylko czujności sąsiadów pokrzywdzonego, którzy w porę zaalarmowali go i umożliwili interwencję, która skutkowałą ujawnieniem okoliczności sprawy. Oskarżony był już wielokrotnie karany (karta karna, k. 109-110, odpisy wyroków, k. 83, 84, 85, 88, 91, 178-194) za inne przestępstwa, w tym również za przestępstwa przeciwko mieniu, co dowodzi, że z dotychczasowych skazań nie wyciągnął praktycznie żadnych wniosków. W dalszym ciągu nie przestrzega porządku publicznego i obowiązujących norm prawnych, ewidentnie je lekceważąc.</p>
<p>5. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. S.	2	1	Zgodnie z treścią art. 618§1 pkt 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego ustanowionego z urzędu- adw. W. B. kwotę 826,56 zł tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną z urzędu. Wysokość wynagrodzenia ustalono zgodnie z treścią rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3

		października 2016 r. (tj. Dz. U. z 2019r., poz. 18 ze zm). Zgodnie z §17 ust. 2 pkt 3, §20 opłaty za obronę wynoszą przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym - 420 zł i w sprawach, w których rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień, ulegają podwyższeniu za każdy następny dzień o 20%. Kwotę należnego wynagrodzenia podwyższono o należny podatek VAT (kwota 154,56 zł).
6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	Sąd na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa	

kosztów sądowych, mając na uwadze, że K. S. ma w perspektywie do odbycia karę pozbawienia wolności, co spowoduje, że nie będzie mógł pracować zarobkowo.

7. Podpis